

'Toda una vida' ...

amb Ananda Dansa

Després de l'èxit del muntatge 'El mago de Oz', nominat en les dos darreres edicions dels premis Max de les Arts Escèniques, la companyia valenciana Ananda Dansa estrena el proper 19 de maig l'espectacle 'Toda una vida', una història sobre la postguerra, sobre la repressió, sobre els sentiments, però també sobre l'esperança.

A ritme de bolero. A més transcorre l'últim muntatge de la companyia valenciana Ananda Dansa que, com no podia ser d'altra manera, porta per títol *Toda una vida*. La vida, en aquest cas, de dos joves que han d'aprendre, primer en el festeig i després en el matrimoni, a comportar-se tal com la societat de la postguerra espanyola els exigeix. Han de canviar la seua percepció del bé i del mal, han d'educar els seus fills en un sistema de valors diferent que determina com ha de ser l'home, la dona, el xiquet, la xiqueta, els nuvis, les relacions dins i fora del matrimoni, els deures i els objectius de cada membre de la família. Han d'assumir, en definitiva, les repressions, les prohibicions i la submissió –sobretot en el cas de la dona– que implicava el triomf del franquisme.

En realitat, *Toda una vida* reprèn el fil d'un espectacle de l'any 1986 d'Ananda Dansa, *Crònica civil*, que parlava dels xiquets que van viure la Guerra Civil. Ara, catorze anys després, aquests xiquets tornen a l'escenari, ja adults, condicionats per la infantesa que els va tocar viure.

"Després d'*El mago de Oz* –explica Rosángeles Valls, creadora i directora de l'espectacle juntament amb Edison Valls– ens apetia fer un muntatge amb molt de cor, amb sentiment, que recordara a la nostra manera la vida que els va tocar viure als nostres pares. I abans que tots aquests records es perden per sempre –perquè, no ho oblidem, la memòria és molt fràgil– volia quedar-me en pau amb mi mateixa en fer un espectacle que expliqués el marc social que va determinar la vida de la meua mare o de la meua tia."

Tot i que el protagonista de *Toda una*

vida es un mal matrimoni, les dones tenen un protagonisme especial en aquest espectacle. "Supose que se sentiran més identificades que no els homes pel paper que els va tocar, encara que no es tracta, ni molt menys, d'un espectacle per a un públic femení", assegura Rosángeles Valls.

Ananda Dansa, com ha fet des de la seua creació, el 1982, fa realitat en tots els seus espectacles allò del teatre del ball, o el que és el mateix, ballar el teatre. I *Toda una vida* no n'és una excepció. "La música dels boleros –aclareix la directora– juntament amb la inoblidable veu d'Elena Francis ajuden a donar la visió teatral que sempre busquem en els nostres espectacles. No obstant això, no hem de pensar en un muntatge pastat a l'antiga. És, ben al contrari, una obra ben moderna."

Elena Francis i els boleros –la majoria revisats i recompostos per Pep Llopis– acompanyen, doncs, la vida dels dos protagonistes, d'aquest matrimoni de la postguerra que intenta adaptar-se a la nova situació, interpretat pels ballarins Toni Aparisi i Susana Rodrigo.

"El meu personatge és d'aquells que provoquen repulsió. Sóc el típic mascle, l'estereotip de l'home dels anys cinquanta portat una mica a l'extrem", explica Toni Aparisi. "No obstant això, crec que el missatge final és positiu. És a dir, que la dona ha canviat molt des d'aquells anys, que ha evolucionat i que ha fet un treball molt important de reivindicació. I els homes, tot i que encara avui dia existeixen aquest tipus de comportaments masclistes, hem començat a obrir-nos."

"En realitat –puntualitza Rosángeles Valls–, la gràcia que poden fer en un principi les paraules i els consells ra-

diofònics d'Elena Francis acaben provocant irritabilitat entre els espectadors (...). I és que caldria preguntar-se si els maltractaments que desgraciadament encara es donen ara no són en realitat reducte del franquisme.”

Toda una vida s'estrenarà el proper 19 de maig dins el festival Dansa València (vegeu pàg. 85) i es podrà veure fins al 10 de juny al Teatre Rialto de la capital valenciana. Per a Ananda Dansa aquest serà el quinzè espectacle, després d'una intensa trajectòria que l'ha portat per 15 països i li ha suposat més de 24 premis i nominacions, quatre dels quals en els premis Max de les Arts Escèniques. Ananda Dansa ha produït en aquests gairebé vint anys muntatges com *Crònica Civil*, *Homenaje a K*, *Vivo en tiempos sombríos* o *El mago de Oz*. Precisament *El mago de Oz*, estrenat el 1999, estava nominat enguany a dos premis Max: al millor espectacle de dansa i al millor intèrpret masculí de dansa, per a Toni Aparisi, que ja va estar nominat en l'edició del 1999 per la mateixa producció. “Diuen que els Max són encara uns premis molt joves i que hi ha gent que està per davant de mi. A veure si a la tercera va la vençuda”, augura el ballarí. “De tota manera, estic molt orgullós precisament perquè han estat els professionals de les arts escèniques els que m'han escollit dues vegades.”

Després de més de tres-centes representacions i d'un gran èxit de crítica i de públic, Ananda Dansa compaginarà les representacions d'*El mago de Oz* amb les de *Toda una vida*. “Entre els dos espectacles –explica Aparisi– hi ha un canvi molt important pel que fa al personatge. I és que no és el mateix ballar per a un públic essencialment infantil que interpretar un marit masclista marcat per la doctrina franquista. Per a mi ha suposat un escaló més, una preparació més conscient, una dansa més pura.”

Tan pura com la mateixa història de *Toda una vida*, creada a partir d'unes biografies concretes però capaces de conformar un espectacle amb sentiments de validesa universal.

Rosanna Melià



Diverses imatges de l'espectacle de la companyia Ananda Dansa, *Toda una vida*, que s'estrenarà el proper 19 de maig dins el festival Dansa València. Els ballarins Susana Rodrigo i Tom Aparisi interpreten un matrimoni de postguerra que ha d'aprendre a comportar-se com la societat els exigeix.

